Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land

Ungarn

1 De forskellige typer retsmidler

Lov CXXX af 2016 om den civile retsplejelov indeholder to typer retshandling, som sikrer tvangsfuldbyrdelse af et bestridt krav: foreløbigt forbud og foreløbig fuldbyrdelse, som beskytter sagsøgte før afsigelse af den endelige retsafgørelse. Der findes også sikrende retsmidler i henhold til lov LIII af 1994 om tvangsfuldbyrdelse.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Der kan anmodes om foreløbigt forbud under sagen, og før der er indgivet stævning. Retten vil vurdere begæringen om foreløbigt forbud, hvis forberedelsen af sagen kan gennemføres på grundlag af stævningen. Retten skal træffe afgørelse om en begæring om et foreløbigt forbud som en hastesag og skal træffe foranstaltninger uden unødigt ophold og senest inden otte dage. Når retten træffer sin afgørelse, skal den se på, om foranstaltningerne vil forårsage større ulempe for modparten, end for den part, der begærer foreløbigt forbud, og skal også tage hensyn til muligheden for at kræve sikkerhedsstillelse. Retten giver modparten mulighed for at svare på begæringen om foreløbigt forbud. Retten opfordrer parterne til at give udtryk for deres holdninger til begæringen på den måde, de finder mest egnet. Den kan foranstalte en afhøring af parterne, hvis den finder dette nødvendigt af hensyn til vurderingen af begæringen, især når den skal tage stilling til spørgsmålet om sikkerhedsstillelse. Parter, der ikke opfylder fristen for afhøringen, kan ikke indgive en begæring om forlængelse. Når der skal træffes afgørelse om foreløbigt forbud, kan der kun optages beviser, hvis det ikke er muligt at bedømme begæringens indhold uden sådanne beviser. Retten kan også optage eventuelle nødvendige beviser under forberedelsen af sagen. Retten træffer sin afgørelse om en begæring om foreløbigt forbud i form af en kendelse, som kan kæres separat. Retten kan selv ændre kendelsen ved begæring. Kendelsen om foreløbigt forbud har foreløbig retskraft. Medmindre retten bestemmer andet, begynder fristen for at efterleve kendelsen på dagen efter datoen for den skriftlige meddelelse herom. Kendelsen har retskraft, indtil den på anmodning fra en af parterne ophæves af retten ved en kendelse – efter høring af den anden part – eller rettens dom eller anden afgørelse, der afslutter sagen. Hvis retten ikke ophæver afgørelsen om foreløbigt forbud i sin dom eller anden afgørelse, der afslutter sagen, vil den miste sin retskraft, når dommen i første instans bliver endelig. Det foreløbige forbud bortfalder, hvis sagen afsluttes eller afbrydes efter en udsættelse. Retten skal fastslå dette forhold i sin kendelse om afslutning af sagen eller fastslå afslutningen af sagen. Retsvirkningen af det foreløbige forbud berøres ikke af, at sagen afbrydes eller udsættes.

En begæring om et foreløbigt forbud kan indgives før stævningen, hvis sagsøger påviser, at den forsinkelse, som forårsages ved at indgive begæringen efter stævningen, sandsynligvis vil modarbejde formålet med at nedlægge det foreløbige forbud. En begæring om en foreløbigt forbud skal indgives til den kompetente domstol med kompetence i sagen. Hvis mere end én domstol har stedlig kompetence i sagen, kan begæringen indgives til en af disse domstole. Den valgte domstol vil have enekompetence i den sag, der skal anlægges. De generelle civile retsplejeregler gælder for obligatorisk advokatbistand i sagen. Retten behandler begæringen om foreløbigt forbud som højeste prioritet. I sin afgørelse om nedlæggelse af det foreløbige forbud fastsætter retten en frist for at anlægge sagen, som højst må være 45 dage efter meddelelsen af afgørelsen. Hvis sagen ikke anlægges inden for den frist, retten har sat, eller hvis sagsøger ikke inden for otte dage efter fristens udløb, over for den domstol, der har afsagt kendelse om det foreløbige forbud, beviser, at sagen er anlagt, vil det foreløbige forbud bortfalde efter rettens afgørelse på dagen efter datoen for udløbet af fristen for at anlægge retssagen. Hvis sagen anlægges, vil et foreløbigt forbud nedlagt før indgivelsen af stævningen fortsat have retskraft, indtil det ophæves, eller i givet fald indtil dommen i første instans bliver endelig. Indgives stævningen inden for den fastsatte frist, men afvises af retten, vil det foreløbige forbud fortsat have retskraft indtil udløbet af retsvirkningerne af sagsanlægget.

Retten træffer afgørelse om foreløbig fuldbyrdelse i sin afgørelse i første instans.

Retten skal træffe afgørelse om sikrende retsmidler hurtigt – senest inden otte dage – og uden unødigt ophold sende afgørelsen om sikrende retsmidler til en af rettens embedsmænd, som straks påbegynder tvangsfuldbyrdelse. En appel mod en kendelse om sikrende retsmidler har ikke opsættende virkning.

Der kan også anmodes om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender som et sikrende retsmiddel, også før kreditor anlægger sag om realitetsspørgsmålet. I dette tilfælde skal sagen om realitetsspørgsmålet anlægges hurtigt.

2.2 De vigtigste betingelser

Retten kan på begæring nedlægge et foreløbigt forbud med henblik på at forhindre en ændring i den aktuelle situation, hvis det efterfølgende ville være umuligt at genoprette den oprindelige situation eller forhindre modvirkningen af sagsøgers efterfølgende udøvelse af sine rettigheder eller undgå en umiddelbar ulempe for sagsøger eller af en hvilken som helst anden grund, der fortjener særlige hensyn. Det foreløbige forbud kan medføre en forpligtelse til at udføre en handling, som sagsøger ville være berettiget til at kræve i kraft af den rettighed, der skal fuldbyrdes i sagen. I sager, hvor de ovennævnte betingelser er opfyldt, kan der indgives en begæring om et foreløbigt forbud før stævningen, hvis sagsøger påviser, at den forsinkelse, som forårsages ved at indgive begæringen, efter at sagen er anlagt, sandsynligvis vil modarbejde formålet med at nedlægge det foreløbige forbud. Begæringen om et foreløbigt forbud skal indeholde oplysninger om opfyldelsen af den betingelse, der giver anledning til kendelsen om et foreløbigt forbud, og en redegørelse for de omstændigheder, som støtter opfyldelsen af den pågældende betingelse. Sagsøger skal være præcis med hensyn til indholdet af de retsmidler, der anmodes om. Såfremt begæringen om et foreløbigt forbud indgives før stævningen, skal sagsøger også fremlægge de nødvendige oplysninger, så det kan fastlægges, hvilken domstol der har kompetence i den sag, der skal anlægges. Den rettighed, der ønskes fuldbyrdet i sagen, skal også anføres. Retten vil kræve, at der stilles sikkerhed, før den nedlægger det foreløbige forbud, hvis modparten sandsynliggør, at han vil lide skade som følge af de ønskede retsmidler, således at modparten – hvis han vinder sagen – vil fremsætte krav om erstatning eller restitutionskrav mod sagsøger. Når der træffes afgørelse om sikkerhedsstillelse, skal retten tage hensyn til, hvor sandsynlige de faktiske omstændigheder til støtte for begæringen er. Såfremt skaden ikke er væsentlig, bør retten ikke bestemme, at der skal stilles sikkerhed. Retten bestemmer, at der skal stilles sikkerhed i to tilfælde. Det ene er, når modparten anmoder herom og er i stand til at sandsynliggøre, at han kommer til at lide en skade, som svarer til den ønskede sikkerhed. Det andet er, når den tilbydes af sagsøger og accepteres af modparten. I det første tilfælde svarer sikkerhedsbeløbet til den sandsynlige skade som anført af modparten. I det andet tilfælde er beløbet det, som sagsøger har tilbudt, og modparten har accepteret. Tilbyder sagsøger et bestemt beløb som sikkerhed, opfordrer retten modparten til at acceptere det i en særskilt erklæring som en hastesag. Accepten af sikkerhedsbeløbet udgør ikke en anerkendelse af de faktiske omstændigheder, der blev fremlagt som begrundelse for at nedlægge et foreløbigt forbud. Sikkerhedsstillelse indebærer, at der ved retten deponeres især penge, værdipapirer,

pengesubstitutter eller, i tilfælde af en bankgaranti, en garantierklæring. En dom skal erklæres retskraftig uanset appel, hvis den indebærer pålæggelse af en af følgende forpligtelser: betaling af underholdsbidrag, annuitet eller anden periodisk ydelse med samme formål, ophør af ulovlig indtrængen, betaling af krav accepteret af sagsøgte, betaling af penge på grundlag af en forpligtelse ifølge et offentligt bekræftet dokument eller et privat oprettet dokument med fuld beviskraft, hvis de underliggende omstændigheder bevises ved disse dokumenter, og andre ikkemonetære forpligtelser, hvor senere fuldbyrdelse ville påføre sagsøger uforholdsmæssigt alvorlig skade eller skade, som er vanskelig at opgøre, og sagsøger har stillet tilstrækkelig sikkerhed. Retten kan beslutte ikke at træffe afgørelse om foreløbig fuldbyrdelse, hvis den byrde, som pålægges parten ved fuldbyrdelsen, ville være uforholdsmæssigt større end den byrde, der pålægges den anden part ved ikke at træffe afgørelsen om foreløbig fuldbyrdelse. Sagsøgte skal indgive en begæring herom, før retsmødet afsluttes. Retten kan erklære dommen for delvist retskraftig, hvis det er muligt under omstændighederne. I undtagelsestilfælde og behørigt begrundede tilfælde kan retten nægte at erklære dommen for foreløbigt retskraftig med hensyn til de forhold, der ikke længere er relevante på det tidspunkt, hvor dommen afsiges.
Foreløbig fuldbyrdelse omfatter ikke sagsomkostningerne, ubetalte retsafgifter og statens udgifter.
Hvis det dokument, som gennemfører en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse af et krav, ikke kan udstedes, men den part, som anmoder om tvangsfuldbyrdelse, påviser en plausibel risiko for, at kravet ikke kan opfyldes senere, kan retten sikre de pågældende midler eller blokere visse formuegenstande på begæring af den pågældende part i form af et sikrende retsmiddel. Retten kan udstede et sikrende retsmiddel, hvis kravet f.eks. er baseret på en afgørelse, i medfør af hvilken tvangsfuldbyrdelsesdokumentet kunne udstedes, men afgørelsen endnu ikke er blevet endelig eller ikke er foreløbigt retskraftig, eller er endelig, men fuldbyrdelsesfristen endnu ikke er udløbet. Sikrende retsmidler kan også udstedes for krav, der indbringes for en national ret med en begæring ifølge den lov, der finder anvendelse på ægtefællers fælles formue eller beskyttelse af patenter, brugsmodeller, halvlederprodukters topografi, plantesorter, varemærker, geografiske betegnelser samt mønstre og modeller eller supplerende beskyttelsescertifikater eller beskyttelse af ophavsret eller i henhold til artikel 4 og 6 i lov LVII af 1996 om forbud mod restriktiv og urimelig markedsføringspraksis i overensstemmelse med kriterierne i de gældende love eller via andre begæringer, hvor oprindelse, værdi og udløb er dokumenteret i et offentligt bekræftet dokument eller et privat oprettet dokument med fuld beviskraft, som indgives samtidig.
Der kan også anmodes om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender som et sikrende retsmiddel ved hjælp af den formular, der er fastlagt i Kommissionens gennemførelsesforordning.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

I forbindelse med et foreløbigt forbud træffer retten afgørelse om, at de handlinger, der ansøges om i et krav eller i en begæring om et foreløbigt forbud, skal udføres. Dette kan f.eks. omfatte krav eller formuegoder, der er nærmere angivet i begæringen. Hvis en person ikke frivilligt efterkommer rettens påbud, sker der tvangsfuldbyrdelse. Herefter identificeres formuegoder, som er blevet fritaget og ikke kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, på grundlag af lovgivningen om fuldbyrdelse.
Foreløbig fuldbyrdelse betyder, at bestemmelserne i en ikkeendelig dom, som er afsagt af en domstol i første instans, fuldbyrdes. Alle sagsøgtes formuegoder kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, medmindre de fritages ifølge lovgivningen om fuldbyrdelse.
I forbindelse med en sikrende foranstaltning kan retten kræve, at visse formuegoder skal blokeres, eller midler sikres. I forbindelse med en kendelse om sikring af midler til et krav vil en af rettens embedsmænd udlevere afgørelsen til debitor på stedet og samtidig pålægge denne at betale det relevante beløb direkte til embedsmanden straks. Hvis debitor ikke gør dette, kan en af rettens embedsmænd beslaglægge ethvert af debitors aktiver og indefryse dennes konto. Debitors løn og tilskud kan imidlertid kun indefryses, hvis den pågældende ikke har nogen aktiver, der kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse med henblik på opfyldelse af kravet. Afgørelser om blokering af visse genstande kan omfatte løsøre eller aktiver, som har en værdi.
Under procedurer om udstedelse af en europæisk kontosikringskendelse kan der indgives en begæring om at få kontooplysninger, på grundlag af hvilke den kompetente myndighed vil prøve at indhente oplysninger om debitors konti fra de betalingstjenesteudbydere, der forvalter disse konti.

3.2 Retsmidlernes virkning

I forbindelse med foreløbigt forbud og foreløbig fuldbyrdelse skal debitor efterkomme rettens kendelse. Der kan indledes en tvangsfuldbyrdelsesprocedure mod debitor på grundlag af kendelsen.
Der findes to typer sikrende retsmidler med forskellige virkninger. I forbindelse med retsmidler til sikring af midler til et krav skal debitor betale et bestemt beløb til en af rettens embedsmænd. Ellers vil en af rettens embedsmænd beslaglægge aktiver eller indefryse debitors konto svarende til kravets størrelse. De midler, der udleveres af debitor eller under proceduren, bliver ikke stillet til rådighed for den part, der søger tvangsfuldbyrdelse. I stedet vil fuldbyrdelsesmyndigheden indsætte dem på en depotkonto. Når en genstand blokeres, beslaglægges den i princippet, således at debitor fortsat kan bruge den, men ikke kan disponere over den. Genstande kan desuden tages i rettens embedsmands varetægt. I dette tilfælde låser rettens embedsmand dem fysisk inde, eller de forvaltes af en inkassator.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

En retskendelse om et foreløbigt forbud forbliver retskraftig, indtil den ophæves, eller alt efter omstændighederne indtil dommen i første instans bliver endelig. Det foreløbige forbud bortfalder, hvis sagen afsluttes eller afbrydes efter en udsættelse. Retten skal fastslå dette forhold i sin kendelse om afslutning af sagen eller fastslå afslutningen af sagen. Retsvirkningen af det foreløbige forbud berøres ikke af afbrydelsen eller udsættelsen af sagen.
Foreløbig fuldbyrdelse betyder fuldbyrdelse af en forpligtelse i en dom, før den bliver endelig, uanset en eventuel appel. Dette retsmiddel er derfor ikke tidsbegrænset.
Sikrende retsmidler gælder, indtil der afsiges en kendelse om tvangsfuldbyrdelse af kravet, eller retten beslutter at ophæve det sikrende retsmiddel.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Der er mulighed for at indgive en særskilt appel mod kendelsen om et foreløbigt forbud. De almindelige regler finder anvendelse på sådanne appeller. De almindelige regler finder anvendelse på sådanne appeller. Fristen for indgivelse af en appel er 15 dage. Appellen skal indgives til den ret, der traf afgørelsen. Hvis appellen er velbegrundet, ophæver retten sin kendelse om det foreløbige forbud. Ellers kan retten på anmodning – eller af egen drift, hvis sagsøger nedsætter kravet – selv ændre kendelsen.
Retten er forpligtet til at træffe afgørelse om foreløbig fuldbyrdelse i de i loven fastsatte tilfælde. En part kan anmode retten om ikke at afsige kendelse om foreløbig fuldbyrdelse i tilfælde, hvor det ville skabe en uforholdsmæssigt stor byrde for den pågældende part. Begæringen skal indgives i retsmødet.
Kendelsen om et sikrende retsmiddel kan kæres i retsmødet. Dette har imidlertid ikke opsættende virkning for fuldbyrdelsen. Parterne kan kære senest 15 dage efter meddelelse af kendelsen.
En begæring om et retsmiddel mod en europæisk kontosikringskendelse eller fuldbyrdelsen heraf skal indgives i retsmødet. De generelle bestemmelser finder anvendelse for appel af afgørelser om et retsmiddel.

Sidste opdatering: 15/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.